

Vägledning vecka 31

Jesus är med oss

Vägledning: Han inser vem han är

Vårt vardagslivs mysterium är att Jesus är med oss, men att vi ofta inte känner igen honom. Denna vecka kommer vi att reflektera över hans närvaro med oss, då vi fortsätter att be om nåden att få glädjas med den uppståndne Jesus.

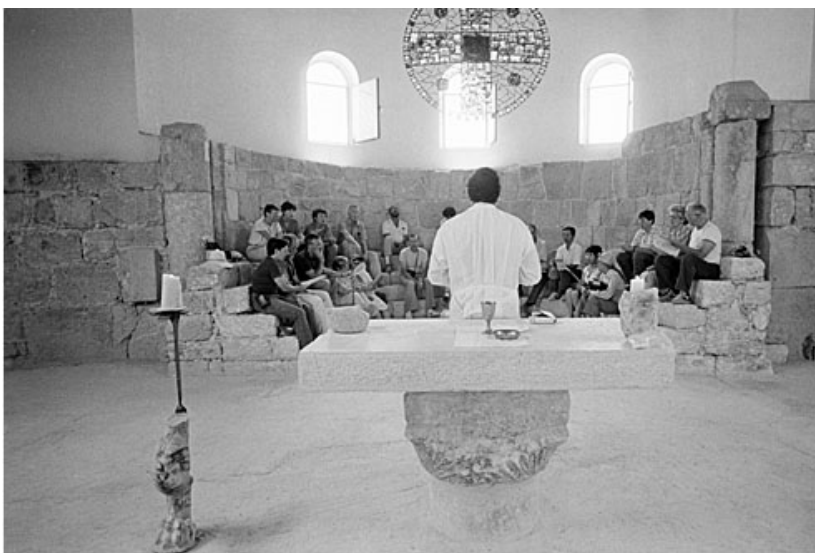
När Jesus visade sig för två av lärjungarna på vägen till Emmaus, efter hans uppståndelse, visste de inte att han var

med dem. De fångades helt upp i sitt eget missmod. Långfredagen hade varit förödande för de förhoppningar de hade haft. De var så modfällna eftersom deras förväntningar hade dött denna fredag. Och i sin självömkan, fanns ingen plats i deras fantasi för den goda nyheten Gud försökte att uppenbara för dem.

Den här veckan vill vi att gå in på scenen på vägen till Emmaus och känna igen detta mönster i våra egna liv. Vi kommer varje dag i våra bakgrundsreflektioner att försöka notera, hur vi blir absorberade i problem, missmod, och bekymmer och inte kan se Jesus ibland oss.

Vi vill fokusera på två viktiga delar av berättelsen. Jesus verkar på två sätt. Han börjar med att "öppna skrifterna för dem." Detta är precis vad Jesus har gjort för oss under hela denna reträtt. Vi har kommit att förstå historien och att uppskatta hur han kom in helt i våra liv. Vi vet nu vårt livsmönster som vi står inför, att inte helt vilja omfamna våra liv, och uthärda vår eget åldrande och död, våra frestelser för rikedom, ära, stolthet och överflöd. Jesus har bekämpat vår missmod genom att avslöja sig själv för oss och uppmanar oss att bli förälskade i honom och i hans förebild att ge bort sitt liv. Vi har sett korsets skam som hans uppenbarelse, som är hans gåva av sig själv till mig. Hur ofta har inte våra hjärtan varit brinnande!

Jesus kommer sedan in i deras hem tillsammans med dem och ger dem ett rituellt sätt att känna igen honom och minnas honom på. När han "tog brödet," måste de ha sett honom som den som finns där för att föda dem med det "dagliga brödet" som han lovat skulle nära dem. När han "välsignade det," måste de ha minnats hur han tackade Gud

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

och placerade sitt liv i Guds händer. När han "bröt det," så visste de att han var den vars liv är brutet, öppet för att uppenbara tjänarens kärlek till oss. Och slutligen, när han "gav åt dem," visste de vilka de var igen - hans lärjungar. Är inte det på det här viset vi kan känna igen honom idag?

Använd resurserna för att komma igång med den här veckan. Vår glädje med Jesus växer den här veckan eftersom vi har lärt känna honom genom hans egen uppenbarelse, på vilket sätt han ger sig för oss i brytandet av bröd, och att han lever, och är med oss.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

Vi använder samma praktiska tillvägagångssättet den här veckan som vi har gjort i hela reträtten.

Vi mediterar över mysteriet

Jesus lever och är närvarande hos oss, även när vi i vårt missmod misslyckas med att känna igen honom.

Nåden vi ber om

Åter ber vi om och önskar oss att få en djupare känsla av glädje i Jesus. För de flesta av oss är det ofta lättare att känna sorg än glädje, och framför allt glädjen för en annan. Hela veckan önskar vi finna ett sätt att be Gud om att få gåvan att gå in i en djupare glädje i Jesus, han som uppstått och lever för evigt.

Vår dagliga meditation

Den här veckan vill vi föreställa oss skådeplatsen för Jesus som kommer gående längs vägen till Emmaus med dessa två bestörta lärjungar. Jag vill tränga in i den scenen så mycket som möjligt. Att identifiera sig med dem när de säger "vi hade olika förhoppningar", det vill påminna oss om frälsningsberättelsen och om betydelsen av Jesu liv, som vi har betraktat under denna reträtt och att dela erfarenheter av igenkännandet av Jesus i brödsbrytelsen.

Dagliga resurser

Varje morgon, bland det första jag gör är att stanna upp för att fokusera på den nåd jag önskar för den här veckan. När jag tar på mig tofflor och morgonrock, kommer jag varje morgon att stanna upp en liten stund och påminna mig om den dynamik jag vill bli medveten om denna dag: jag kan gå igenom min dag utan en känsla av Jesu närvaro i mig men det är i de nedbrutna ögonblicken ett igenkännande kan ske.

Hela dagen, i alla bakgrundsstunder kommer jag att återkomma till dessa tankar. Detta kommer att hjälpa mig att bli mer medveten om att Jesus är med mig. Det kommer också att hjälpa mig se och uppleva missmod och de verkligen mörka stunderna i min dag på ett helt annat sätt än tidigare. Några exempel kan hjälpa.

Jag befinner mig vid ett möte med flera besvärliga människor (eller så kanske lyssnar jag i telefonen på en vän som pratar om en familjekonflikt, eller tittar jag på TV och ser fruktansvärda nyheter om krig eller några våldsbrott). Det ögonblick jag känner att min

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

ande börjar bli nedslagen i närvaron av sådana konflikter, misslyckade försoningar eller direkt ont, gör jag en mycket kort övning. Jag kommer att tänka mig Jesus som talar, välsignar, bryter och delar ut brödet. Jag är öppen för nåden att få se hans närvaro här, i denna situation, att han blir bruten och utgiven, om jag bara har ögonen öppna för att se.

Jag känner mig modfärdig och börjar bli självupptagen. (Var och en av oss vet vid det här laget genom reträtten, vilka situationer som orsakar den företeelsen.) Jag gör då denna korta övning, som förhindrar denna sinnescramp. Jag förstår mig Jesus - att han tar, välsignar, bryter brödet och ger mig det. I det ögonblicket, kommer jag inte längre att vara ensam. Jag kommer att vara öppen för att erfara kärlek och frihet. Guds seger över mötet med synd och död blir mycket påtaglig. I denna brödbrytelsestund i mitt i det dagliga livet, inser jag att han är där. Jag känner glädje och jag känner friheten som denna glädje ger.

Varje kväll kommer jag att hitta en kort stund för att avsluta dagen i tacksamhet. Jag kommer ihåg de gånger under dagen när jag kände hans närvaro. Jag uttrycker min tacksamhet för det. Jag kan känna frid i dessa stunder och förbereder min ande att sova mer fridfullt. Att gå till sängs på detta sätt varje kväll kan göra en enorm skillnad i våra liv. Utnyttja de olika resurser för denna vecka: "för resan", och "exempelord för våra egna försök att uttrycka oss, och "med dessa eller med liknande ord...

Allt eftersom brödbrytelsestunderna i min vecka blir fler kan de utgöra en väv av närvarostunder som inte bara lyfter min ande, utan också erbjuder gåvan av en bestående närvaro som Jesu Ande önskar för oss alla, för Guds större ära och tjänandet av andra.

För resan

Simon Petrus är på väg att fångas igen av Fiskaren. Vi tittar återigen och lyssnar på allt som pågår.

Det är gryning, det är inte längre kväll. Jesus som är ljuset har kommit för att upplysa det mörka och "övervinna mörkret." Petrus hade förnekat sin lärare tre gånger medan han värmdes sig på natten vid en kolbrand.

Kanske Jesus har ett kärleksfullt leende på läpparna medan han förbereder en öppen eld som han kommer att inleda en försoning med sin elev bredvid. Scenen är satt. Var befinner du dig, sitter du eller står du upp? Kanske kan du stå bredvid Jesus när han åter bjuder in sina vänner att inse fakta: att de ännu inte är bra fiskare utan kommer ihåg hans ord, "Förutom mig kan ni inget göra." Så han frågar dem om de har fångat något. Deras nekande svar ökar dramatiken.

Kanske frågar Jesus dig om det är dags för den stora fångsten. Det är de som kommer att bli fångade, de som följer Jesus instruktioner. De gör en bra fångst och det gör även Jesus. Petrus får en rolig känsla att han har sett den här bilden tidigare, och han hoppar i vattnet och tar sig till morgonens ljus. Där är fisken redan på glöden och Jesus uppmanar vänligt Petrus att med sig av den andra fisken för den fina frukosten. Jesus ger dem bröd och fisk som ett tecken på att det verkligen är han och han har kommit för att fånga dem i sitt nät av förlåtelse.

Detta är dock inte det lyckliga slutet. Då ni sitter där med dem, behöver Petrus något mer än frukost, han behöver några ord, några samtal, för att göra allt detta verkligt. Så Jesus, i vetskap om detta mänskliga behov hos oss alla, frågar Petrus direkt tre gånger, medan de värmdes sig runt

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

den öppna elden, "Älskar du mig?" Tre gånger knyter Petrus upp knuten av sin förnekelse som han i mörkret band sig själv med. Jesus framhärdar inte, utan han lossar och befria Petrus från sin skam. Men detta är fortfarande inte det lyckliga slutet.

Det lyckliga slutet har ekon av den första lyckliga inledningen när Jesus först kallade Petrus att "bli inte rädd" och "Kom följ mig." Jesus påminner Petrus om hans första samtal och hans första början. Petrus ser tillbaka där han har varit och sedan fram mot den okända framtiden. "När du var ung du lägger på ditt eget bälte och gick vart du ville, men när du blir äldre kommer du att sträcka ut händerna och någon annan ska lägga ett bälte runt dig och tar dig dit du helst inte vill gå."

Detta är det lyckliga slutet, även om det kanske låter dystert och skrämmande. Petrus följer Jesus, men han har en viss oro över sin vän John: "Vad kommer att hända honom?"

Vi är kallade denna vecka för att åter fångas av hans kärlek. Återigen uppmanas vi att sätta vår ångest och otrohet i elden. Återigen har vi våra egna frågor om vår egen framtid, men han kallar oss återigen tillbaka till värdighet och självaktning som sina systrar och bröder. Vi skulle kunna bo på stranden äta bröd och fisk. Vi skulle vilja bygga tre tält här och inte dela ut några kartor. Vi har bett så pass mycket dessa veckor för att veta att han var sänd till oss, "Som Fadern har sänt mig, sänder jag er." Försoning, närande, insamlade, tröstande, är alla viktiga beståndsdelar för att vara med i Kristus uppdrag och mission.

Så vi plockar upp resterna av brödet och fiskarna, och de är med oss som tecken på att han kom för att stanna samtidigt som han är med oss som män och kvinnor, till för andra.

Med dessa eller med liknande ord

Käre Jesus,

jag läste berättelsen om männen på vägen till Emmaus. Jag skakar på huvudet och undrar, hur kunde de se dig, någon som de älskar och litar på så mycket, och då inte ens känna igen dig? Jag skulle säkert känna igen dig... skulle jag inte?

Det känns som vi har gått igenom så mycket tillsammans. Hur kan det vara så att jag inte ser dig? Tja, förutom när jag kanske är orolig för hur bra jag själv är, eller hur jag ser ut inför andra, eller då jag undrar varför jag måste säga ifrån om orättvisor mot de fattiga, då när jag är så upptagen redan. Jag vet att jag misslyckas att visa min bästa sida av mig själv väldigt ofta, och jag vet hur ofta du är där i misslyckandet för att förlåta och stödja.

Och nu är du med mig och bryter brödet och ger mig inte bara ett mycket bra sätt att minnas dig, utan också för att påminna dig om vem jag är tillsammans med dig. Jag är din lärjunge, gående längs vägen, ofta alltför distraherad för att se och ibland går jag åt fel håll och då påminner du mig om vad jag verkligen behöver veta. Du kommer förklädd som mina barn, eller som en kär vän, eller en irriterande granne. I vart och ett av dem, är du där, bara att du ibland är svårare att se.

Men idag, nu, i denna stund, vet jag att Du är med mig och jag gläds! Jag vet att även när jag glömmer eller inte kan se klart, är du där i mitt hjärta, vägleder, stödjer och älskar mig. Och när jag kommer förbi förvirringen, känner jag passionen för dig i mitt hjärta. När jag talade med dig på vägen till Emmaus, var mitt hjärta inte bara varmt, Jesus. Det var brinnande. Jag känner det

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

annorlunda med dig, jag känner att jag brinner av kärlek till dig. När jag har en så här nära relation med dig och du är i mitt liv så är det så annorlunda, och jag vill inte släppa det.

Jag förlåter mig själv eftersom jag vet att du förlåter mig om och om igen tills den gång jag inte känner igen dig eller de gånger jag då jag fastnar så i mina egna omsorger så att jag sårade eller ignorera någon annan. Hjälpa mig att känna igen dig i alla runt omkring mig.

Tack, Herre, för gåvan av Jesus i mitt liv. Tack för den glädje jag känner, lyckan att ha Jesus i mitt liv på detta nya, djupare och starkare sätt. Jag känner verkligen påskens glädje brinna i mitt hjärta inom mig!

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,
Låt denna dag ge dig pris och ära.

Läsningar:

Luk 24:13–35

Överväg att dela dessa nådegåvor du tar emot med andra ” En plats att dela dina erfarenheter på sidan (["En plats att dela med sig av sina erfarenheter"](#)). Och, låt oss be för varandra. Detta skulle kunna ge många andra människor möjligheter att dra nytta nåden som erbjöds dig och nådegåvorna som ges till dig kan hjälpa andra på ett sätt som du aldrig får veta, i att bygga upp mod och andras tro.

